

នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

ព័ត៌មានពិស្តារនៃការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ : 00២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជសដ
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញា
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះ: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

បម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៃបណ្តឹងរបស់ អៀង សារី ប្តីជិតចិត្តលោកត្រូវចៅក្រម
SILVIA CARTWRIGHT អនុលោមតាមវិធាន៣៤ ឬជាជម្រើសផ្សេង សំណើសុំការព្រមាន និង
បង្គាប់ឱ្យបញ្ឈប់ និងឈប់ធ្វើការប្រារព្ធយន្តិយទាក់ទងជាមួយ *តេតាកីម្វា* និងសំណើសុំឱ្យបញ្ឈប់
អំពីការប្រារព្ធយន្តិយទាក់ទងនានាជាមួយ *តេតាកីម្វា*

អ្នកដាក់ឯកសារ:	អ្នកទទួលឯកសារ:	ចម្លងជូន:
សហព្រះរាជអាជ្ញា:	អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង:	ជនជាប់ចោទ:
លោកស្រី ជា លាង	ចៅក្រម និល ណុន, ប្រធាន	នួន ជា
លោក Andrew CAYLEY	ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT	អៀង សារី
	ចៅក្រម យ៉ា សុខន	ខៀវ សំផន
	ចៅក្រមJean-Marc LAVERGNE	
	ចៅក្រម យូ ឧត្តរា	
	ចៅក្រមបម្រុង ធ្នូ មន្តី	
	ចៅក្រមបម្រុងClaudia FENZ	មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ:
		លោក សុន អ៊ុណ
		លោក Michiel PESTMAN

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជសដ

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណី:
ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU FORT

លោក Victor Koppe
លោក អាង ឧត្តម
លោក Michael G.KARNAVAS
លោក គង់ សំអុន
លោក Arthur VERCKEN
លោក Jacques VERGÈS
លោកស្រី Anta GUISSSE

I. សេចក្តីផ្តើម និង ប្រវត្តិសិទ្ធិ

១- នៅថ្ងៃទី២៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី (“មេធាវីការពារក្តី”) បានដាក់បណ្តឹង ដិតចិត្តមួយប្រឆាំងនឹងចៅក្រម Cartwright តាមវិធាន៣៤ និងស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរមួយ តាម វិធាន៣៥ ដោយសំអាងទៅលើមូលដ្ឋាននៃការជួបប្រជុំផ្នែករដ្ឋបាលមួយ រវាងចៅក្រម Cartwright, អនុប្រធានរដ្ឋបាល លោក Knut Rosandhaug និងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក Andrew Cayley (“សំណើលើកទីមួយ”)¹។ សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរនេះ ស្វែងរក “ព័ត៌មានស្តីពីការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្ខាង រវាងលោក Cayley និងចៅក្រម Cartwright” រួមទាំងបញ្ជី រាយឈ្មោះនៃកិច្ចប្រជុំទាំងអស់, “អង្គហេតុ និងសេចក្តីពិស្តារពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំជា មួយភាគីតែម្ខាង, និងរបៀបវារៈនៃកិច្ចប្រជុំទាំងនេះ”² ។

២- នៅថ្ងៃទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចថា ការដាក់ឯកសាររបស់មេធាវីការ ពារក្តី “មិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវដូចបានកំណត់ ស្តីពីភស្តុតាងដែលចែងនៅក្នុងវិធាន៣៤” សម្រាប់ ការប្តឹងដិតចិត្ត និង “គ្មានខ្លឹមសារ”³។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានពន្យល់ផងដែរថា កិច្ចប្រជុំ រដ្ឋបាលស្រដៀងគ្នានេះនៅតាមបណ្តាតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀត “គឺជារឿងធម្មតា” និង “ធានាដល់ ប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួលមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះសកម្មភាពរដ្ឋបាល...ហើយជាចាំបាច់ និង សំខាន់បំផុត សម្រាប់ការដោះស្រាយលើបញ្ហាប្រឈមផ្នែករដ្ឋបាលតែមួយគត់ ដែលបានជួបប្រទះ ដោយតុលាការអន្តរជាតិទាំងនោះ”⁴។ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចថា មេធាវី ការពារក្តីខកខានមិនបានផ្ទៀងបញ្ជាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់អំពីសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរតាមវិធាន៣៥ និងថាបើដូច្នោះ មិនបានសម្រេចទៅលើទុក្ខីករណ៍នោះក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន

¹ E137/3 សំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្ខាងរវាងសហព្រះរាជអាជ្ញា អន្តរជាតិ ជាមួយលោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងអ្នកដទៃទៀត, ២៤ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១។ ក្រោយមកទៀត មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា ពួកគេគ្រាន់តែធ្វើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរតាមវិធាន៣៥ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចថា មេធាវីការពារក្តីធ្វើ បណ្តឹងដិតចិត្ត ហើយតុលាការកំពូល ខណៈដែលធ្វើការសម្រេចលើអំណះអំណាងរបស់មេធាវីការពារក្តីថា មានសំណើសុំបំពេញកិច្ច ស៊ើបសួរដែរ បានតម្កល់ការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលថា ការដាក់ឯកសារនោះមានសំណើប្តឹងដិតចិត្ត។

² E137/3 សំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យស៊ើបអង្កេតពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្ខាងរវាង សហព្រះរាជអាជ្ញា អន្តរជាតិ ជាមួយ លោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងអ្នកដទៃទៀត, ២៤ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១, ទំព័រ១។

³ E137/5 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ២ ធ្នូ ២០១១, កថាខណ្ឌទី២០។

⁴ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី១៩។

សម្រេចថា “សំណើរបស់ អៀង សារី សុំព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំទាំងនេះ ត្រូវបានដោះស្រាយ គ្រប់គ្រាន់តាមរយៈអ៊ីម៉ែលរបស់លោកអនុប្រធានរដ្ឋបាល ចុះថ្ងៃទី៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ រួច ហើយ”⁵។

៣- មេធាវីការពារក្តីបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍លើបញ្ហានេះដោយអះអាងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុស លើបញ្ហានេះ និង “បានជៀតជ្រែកដោយចេតនា និងបានដឹងជាមុនទៅលើរដ្ឋបាលតុលាការតាមរយៈ ការខកខានមិនបានស៊ើបអង្កេតលើកិច្ចប្រជុំ *ជាមួយភាគីតែម្នាក់* ទាំងអស់នេះទេ”⁶។

៤- នៅថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសម្រេចថា ការដាក់ឯកសាររបស់ មេធាវីការពារក្តីអំពីសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរមួយ តាមវិធាន៣៥⁷ ប៉ុន្តែពុំមានសម្ភាសហេតុ ឡើយ⁸ អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះក៏បដិសេធបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះចោល⁹។ អង្គជំនុំជម្រះក៏បាន ធ្វើការកត់សម្គាល់បន្ថែមថា: យោងតាមលោក Rosandhaug គោលបំណងនៃកិច្ចប្រជុំរបស់ពួកគាត់ គឺមិនមែនដើម្បីធ្វើឱ្យមានការអាក់អន់ស្រពន់ចិត្តទេ ប៉ុន្តែដើម្បីជួយសម្រួលដល់ដំណើរការនីតិវិធី សវនាការ។ *មេធាវីការពារក្តីមិនបានជំទាស់នឹងការអះអាងនេះទេ* ហើយបានយល់ស្របថា គោល បំណងស្រដៀងគ្នានេះ ក៏បានធ្វើឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលដែលបានប្រព្រឹត្តទៅ នៅតាម បណ្តាតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀតដែរ”¹⁰។ ក្រោយពីមានការបដិសេធលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវី ការពារក្តី អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក៏បានថ្លែងផងដែរថា:

និយាយថា ដោយគ្មានមូលដ្ឋានអំពីស្ថាប័នណាមួយទាំងនៅក្នុងឯកសារបង្កើត អ.វ.ត.ក និងទាំងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង កិច្ចប្រជុំដូច្នោះអាចឱ្យគេដឹងបានថាមានការពាក់ព័ន្ធនឹង ករណីណាមួយ ឬច្រើនដែលចៅក្រមបានចូលរួមនោះមានការបាត់បង់ ដូច្នោះ ពួកគាត់អាច

⁵ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី២០។
⁶ E137/5/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រី ចៅក្រម Silvia Cartwright, ថ្ងៃទី៥ មករា ២០១២, កថាខណ្ឌទី៤៧។
⁷ E137/5/1/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីបណ្តឹងដិត ចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ថ្ងៃទី១៧ មេសា ២០១២។
⁸ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី២៣។
⁹ ដដែលដូចខាងលើ, ទំព័រទី១០។
¹⁰ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី២៣ (សង្កត់ន័យត្រង់អក្សរទ្រេត)។

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជសដ

បង្កើតឱ្យមាននូវភាពប្រាកដឡើងនៃលទ្ធភាពទទួលបាននូវសមប្បមាណ ដែលអំណោយ ផលដល់ព្រះរាជអាជ្ញាចំពោះចៅក្រមជំនុំជម្រះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ដើម្បីជៀសវាងកុំឱ្យ មានភាពប្រាកដឡើងដូច្នោះ និងនាំឱ្យមានសំណើសុំដិតចិត្ត គេគួរតែមើលឃើញថា នេះជាការជូនយោបល់ឱ្យពិចារណាឡើងវិញ ចំពោះការបង្កើតឱ្យមានការជួបប្រជុំណា មួយដែលចៅក្រមជំនុំជម្រះមានបំណងចង់ធ្វើជាមួយព្រះរាជអាជ្ញាតាមរយៈការអនុញ្ញាត ឱ្យមានការចូលរួមពីក្រុមមេធាវីការពារក្តី តាមការសម្របសម្រួល¹¹ ។

ដោយធ្វើការកត់សម្គាល់អំពីយុត្តាធិការមានកំណត់របស់ខ្លួន ដោយមិនរាប់បញ្ចូលបណ្តឹងសាទុក្ខ ភ្លាមៗតាមវិធាន៣៤¹² អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានតម្កល់ការបដិសេធ របស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងលើបណ្តឹងដិតចិត្តដែលបរាជ័យរបស់មេធាវីការពារក្តីចំពោះចៅក្រម Cartwright ថា ជាសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ (អាជ្ញាអស់ជំនុំ) លើផ្នែកនៃការដាក់ឯកសារ។

៥- ថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ពីរថ្ងៃបន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានផ្តល់ការណែនាំនេះ ចៅក្រម Cartwright បានបញ្ជូនអ៊ីម៉ែលមួយទៅកាន់បញ្ជីចែកចាយការជូនដំណឹងនៅក្នុងសំណុំរឿង ដែលជាផ្នែកមួយនៃការពិភាក្សាដោយសង្ខេប ទាក់ទងនឹងរបៀបនៃការធានាចំពោះការអនុវត្តទៅតាម ខ្លឹមសារនៃលិខិតនោះ និងទៅតាមស្មារតីនៃគោលការណ៍ណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ អ៊ីម៉ែលនោះបញ្ជាក់ថា: តាមពិត ខ្ញុំកំពុងតែព្យាយាមធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីបានឃើញអំពីភាពគួរស្រឡា ជាងនេះ។ ដូចលោកស្គាល់ Andrew ហើយ, ខ្ញុំកំពុងតែពិចារណាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់បំផុតអំពីមុខ តំណែងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្ញុំរហ័សរហួននោះទេ Silvia¹³។ បំណងចំពោះ អ្នកទទួលអ៊ីម៉ែលនេះ ត្រូវបានសួរដេញដោលដោយមេធាវីការពារក្តី។ ជាការឆ្លើយតប នៅថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទទួលបន្ទុកផ្នែកច្បាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្តល់នូវ ការពន្យល់ផ្សេងៗដូចខាងក្រោមនេះថា:

¹¹ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី២៤។

¹² ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី១១។

¹³ E191.1 អ៊ីម៉ែលពីចៅក្រម Silvia Cartwright ផ្ញើទៅកាន់បញ្ជីចែកចាយនៃការជូនដំណឹងសំណុំរឿង, ១៩ មេសា ២០១២។

សាក្សីអ៊ីម៉ែលដែលបានធ្វើជូនកាលពីម្សិលមិញទៅកាន់អ្នកទទួលមួយចំនួន គឺក្នុងគោល
បំណងបញ្ជូនទៅកាន់លោកអនុប្រធានរដ្ឋបាល និងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក
Andrew Cayley។

សារនេះ គឺជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចពិភាក្សាដោយសង្ខេបក្នុងចំណោមចៅក្រម Cartwright,
លោក Andrew Cayley និងលោក Rosandhaug ទាក់ទងនឹងប្រតិកម្មសមស្របទៅនឹង
សេចក្តីសម្រេចថ្មីៗនេះរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ
បណ្តឹងសាទុក្ខមួយប្រឆាំងការបដិសេធមិនដកចៅក្រមCartwright ត្រូវបានបដិសេធ។
កិច្ចប្រជុំស្តីពីការគ្រប់គ្រង ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសំណើសុំឱ្យដកចៅក្រមរូបនេះ ដែលពីដើម
ដំបូងត្រូវបានធ្វើឡើងតាមសំណើរបស់ការិយាល័យទទួលបន្ទុកកិច្ចការច្បាប់ ប៉ុន្តែតាម
ស្មារតីនៃការផ្តល់យោបល់របស់ អជតក សេចក្តីសម្រេចផ្អាកមួយត្រូវបានធ្វើឡើង¹⁴ ។

៦- មេធាវីការពារក្តីបានដាក់បណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើសុំនេះ នៅថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២¹⁵។
បណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើសុំនេះត្រូវបានដើម្បីធ្វើឱ្យរស់ឡើងវិញនូវបណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើសុំ
បំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដែលទទួលបានរាជ័យ ដោយអះអាងថា ភ័ស្តុតាងក្នុងប្រទេសដូចគ្នានេះនៃកិច្ច
ពិភាក្សាផ្នែករដ្ឋបាល ដែលគេបានពឹងផ្អែកសម្រាប់ជាការសន្មតចំពោះសារណាពីមុនៗរបស់ខ្លួន
ហើយដែលបានច្រានចោលទាំងស្រុងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
បានក្លាយជាភ័ស្តុតាងនៃ “ការសន្មតជាមួយ ភ័ស្តុតាង” ទាក់ទងនឹងបែបបទជាយុទ្ធសាស្ត្រ និង
ប្រកបដោយល្បិចកលនៃរបៀបដំណើរការ”¹⁶។ មេធាវីការពារក្តីប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម
Cartwright ដោយផ្អែកលើទង្វើករណីនៃភាពលម្អៀងជាក់ស្តែង និងការកើតឡើងនៃភាពលម្អៀង;
ការណែនាំដល់លោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងបង្គាប់ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក
Andrew Cayley ឱ្យបញ្ឈប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាបន្តទៀត និងការណែនាំឱ្យលោកស្រីចៅក្រម

¹⁴ E191.1.3 អ៊ីម៉ែលពីលោកស្រី Susan Lamb ជូនមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី, ២០ មេសា ២០១២ និងអ៊ីម៉ែលពីមេធាវីការពារក្តី អៀង
សារី ជូនគូភាគី, ២០ មេសា ២០១២។

¹⁵ E191 បណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright របស់ អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ ឬជាជម្រើសផ្សេង សំណើសុំ
ការណែនាំ និងបង្គាប់ឱ្យបញ្ឈប់ និងឈប់ធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយ ភ័ស្តុតាង និងសំណើឱ្យបង្ហាញអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានា
ជាមួយ ភ័ស្តុតាង, ២៧ មេសា ឆ្នាំ២០១២ (“បណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើ”)។

¹⁶ ដដែលដូចខាងលើ, កថាខណ្ឌទី៧។

Cartwright និងបង្គាប់ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក Andrew Cayley បង្ហាញគ្រប់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាទាំងអស់ តាំងពីថ្ងៃទី២៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ និងព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចប្រជុំណាមួយដែលបានធ្វើឡើង¹⁷។

៧- សហព្រះរាជអាជ្ញាឆ្លើយតបថា បណ្តឹងដិតចិត្តនេះ មិនអាចទទួលយកបានឡើយ ដោយសារតែខកខានមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនាមួយ ដើម្បីគាំទ្រចំពោះអំណះអំណាង មួយក្រឡេកផ្នែករបស់ខ្លួន និងខកខានមិនបានបំពេញបន្ទុកនៃភស្តុតាងចំពោះសំណើសុំប្តឹងដិតចិត្ត ដើម្បីបង្ហាញឱ្យឃើញថា ចៅក្រម Cartwright ពិតជាមានភាពលម្អៀងមែន ឬក៏ត្រូវបានអ្នកសង្កេតការណ៍ឯករាជ្យនិងប្រកបដោយហេតុផល មើលឃើញថាអាចនឹងលម្អៀង។ ដូចគ្នានេះដែរ ការសុំឱ្យបង្ហាញ និងឱ្យ “ឈប់ និងឈប់ឱ្យមាន” សំណើនេះគួរបានបដិសេធចោល ដោយសារវាហួសពីវិសាលភាពនៃវិធាន ៣៤។ លើសពីនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា ការបង្ហាញសំណើនេះមានតម្លៃស្ទើរនឹងការប៉ុនប៉ងលាក់លៀម ចំពោះការតវ៉ាជាថ្មីលើក្របខណ្ឌដែលបានពិចារណា និងបានចោលពីដំបូងរួចហើយ តាមផ្លូវតុលាការ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល¹⁸។

II. បណ្តឹងដិតចិត្តក្នុងតុលាការបដិសេធចោល

៨- វិធាន៣៤ គ្របដណ្តប់ទៅលើបណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម ចែងថា:

ភាគីអាចធ្វើបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រមណាម្នាក់ នៅក្នុងករណីណាមួយដែលចៅក្រមរូបនោះមាន ឬធ្លាប់មានផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬមានការពាក់ព័ន្ធដែលអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់យ៉ាងពិតប្រាកដដល់ភាពអនាគតរបស់ចៅក្រមរូបនោះ ឬអាចបង្កើតឱ្យមានភាពលម្អៀងជាសក្យានុម័ត¹⁹ ។

¹⁷ ដដែលដូចខាងលើ, ទំព័រទី៩។

¹⁸ E137/5/1/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ១៧ មេសា ២០១២។ E137/5 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ២ ធ្នូ ២០១១។

¹⁹ វិធាន ៣៤(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

ក. បណ្តឹងដិតចិត្ត មិនអាចទទួលយកបានទេ

៩- វិធាន៣៤ ចែងអំពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការទទួលយកបណ្តឹងដិតចិត្តចំពោះចៅក្រមណាម្នាក់។ ជាពិសេស អនុវិធាន(៣), (៤) និង (៥) មានចែងពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែលកំណត់អំពីភាពអាចទទួលយកបាន។ មេធាវីការពារក្តី ដែលជាភាគីដាក់ឯកសារតម្រូវឱ្យ: (i) “បញ្ជាក់អំពីទង្វើករណីឱ្យបានច្បាស់លាស់”, (ii) “ផ្តល់ភស្តុតាងគាំទ្រ”, (iii) ដាក់បណ្តឹងឱ្យបានឆាប់ (មានន័យថា “ឱ្យបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន នៅពេលណាដែលភាគីបានដឹងអំពីមូលហេតុនោះ”) និង (iv) ដាក់បណ្តឹងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចៅក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅអង្គជំនុំជម្រះឱ្យបានមុនពេលមានសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ។ លក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងនេះគឺមានលក្ខណៈរួមបញ្ចូលគ្នា។

១០- លក្ខខណ្ឌតម្រូវអំពីភាពអាចទទួលយកបានមានចែងនៅក្នុងវិធាន៣៤ គឺជាយន្តការត្រង់ចាប់ ដើម្បីរារាំងមិនឱ្យមានការប្រើពេលវេលា និងធនធានរបស់តុលាការមិនត្រឹមត្រូវ ក្នុងការដោះស្រាយបណ្តឹងណាមួយដែលគ្មានមូលដ្ឋាន ឬគ្មានខ្លឹមសារ។ ការណ៍នេះ គឺស៊ីសង្វាក់គ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងគំរូដែលបានអនុម័តនៅក្នុងវិធានស្តីពីនីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការអន្តរជាតិនានា រួមទាំង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងទៀតរបស់តុលាការ នៅក្នុងការដោះស្រាយបណ្តឹងអំពីទង្វើមិនត្រឹមត្រូវរបស់ចៅក្រម ឬព្រះរាជអាជ្ញាណាម្នាក់។ អត្ថបទច្បាប់ទាំងនេះណែនាំឱ្យប្រធានធ្វើការវាយតម្លៃបឋម និងទុកមិនចាត់ការចំពោះបណ្តឹង “អនាមិក ឬគ្មានមូលដ្ឋាន”²⁰ ដោយពុំចាំបាច់ពិចារណាបន្ថែមទៀតឡើយ។ តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប គណៈកម្មការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សអន្តរអាមេរិកកាំង និងគណៈកម្មាធិការប្រឆាំងការធ្វើទារុណកម្ម អះអាងដូច្នោះថាបណ្តឹងណាដែល “គ្មានមូលដ្ឋានជាក់ស្តែង” ឬ “គ្មានសំអាងហេតុ” មិនអាចឱ្យទទួលបានឡើយ បើសិនជាបណ្តឹងនោះខកខានមិនបានបង្ហាញ យ៉ាងហោចណាស់ នូវមូលដ្ឋាននៃភស្តុតាង ដែលអាចឱ្យគេសន្មតបានក្នុងមួយក្រឡេកផ្នែក ឬក៏បានផ្អែកទៅលើការស្មាន²¹។

²⁰ វិធានស្តីពីនីតិវិធី និងភស្តុតាងរបស់តុលាការ ICC, វិធាន 26(2); បញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់តុលាការ ICC, បញ្ជាផ្ទៃក្នុងលេខ 120-121។
²¹ សម្រាប់ ECHR, សូមអាន: *Gomes ទល់នឹងស៊ុយអែត* (សេចក្តីសម្រេចស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាន, ពាក្យបណ្តឹងលេខ 34566/04, ៧កុម្ភៈ: ២០០៦) ត្រង់ទំព័រទី១១ (តម្រូវឱ្យមាន “ទង្វើករណីជាសារធាតុដើម្បីឱ្យបាន” ថាជាលក្ខខណ្ឌកំណត់សម្រាប់ការទទួលយក)។ សម្រាប់ IACHR, សូមអាន: *Monsi Lilia Velarde Retamozo ទល់នឹងប្រទេសប៊ែរូ*, សំណុំរឿង 12.165, របាយការណ៍លេខ 85/03, Inter-Am. C.H.R., OEA/Ser.L/V/II.118 Doc. 70 វិសោធនកម្មលើកទី២ ត្រង់ 437 (២០០៣) ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤៥។ សូមអានផងដែរ *V. ទល់នឹងប្រទេសប្រូលីវៀ*, សំណុំរឿង 270-07, របាយការណ៍លេខ 40/08, Inter-Am. C.H.R., OEA/Ser.L/V/II.130 Doc. 22, វិសោធនកម្មលើកទី១ (២០០៨) ត្រង់កថាខណ្ឌ 79។ *Herrera y Vargas (La Nación)*, Costa Rica, សំណុំរឿងលេខ 12,367, ៣ ធ្នូ, IACHR, របាយការណ៍លេខ 128/01, 2001 ត្រង់កថាខណ្ឌទី 50។ របាយការណ៍លេខ 4/04, បណ្តឹង 12,324, *Rubén ចម្រើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមរបស់ អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ ឬជាជម្រើសផ្សេង សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់, និងសំណើសុំឱ្យមានការបង្ហាញ*

សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអនុវត្តបទដ្ឋានស្រដៀងគ្នានេះ នៅក្នុងការសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើសុំ។

១១- បណ្តឹងដិតចិត្តខកខានមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌកំណត់សម្រាប់ការទទួលយកទេ ដោយសារបណ្តឹងនេះមិនបានបង្ហាញនូវមូលដ្ឋាននៃភស្តុតាង ដើម្បីគាំទ្រដល់មូលហេតុនៃការប្តឹងដិតចិត្ត ដូចមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងទេ។ ភាគច្រើនបំផុត មេធាវីការពារក្តីបានផ្តល់ភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចប្រជុំរដ្ឋបាលដែលខ្លួនបានតវ៉ាចូលហើយនៅក្នុងបណ្តឹងដិតចិត្តភ្លាមៗលើកមុនៗរបស់ខ្លួន ចំពោះលោកស្រីចៅក្រម Cartwright ដែលបណ្តឹងនោះត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង សម្រេចថា “គ្មានខ្លឹមសារទាល់តែសោះ”²²។ អ៊ីម៉ែលពីលោកស្រីចៅក្រម Cartwright បង្ហាញពីស្ថាប័នរដ្ឋបាលពិភាក្សាពិរៀបដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានសមរម្យ ចំពោះសេចក្តីណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីមានការណែនាំនោះ។ អំណះអំណាងគាំទ្ររបស់មេធាវីការពារក្តីដែលនៅសេសសល់ សម្រាប់ការប្តឹងដិតចិត្តនេះ គឺមានវិការៈលើការស្មានៗអំពី “ការបណ្តោយឱ្យមានសភាពការណ៍មួយលេចឡើងច្បាស់”²³ និង “ការសន្ទនាជាមួយវត្តមានភ្នាក់ងារ ទាក់ទងនឹងបែបបទជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងប្រកបដោយល្បិចកលធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីដាក់ចេញពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ អជតក”²⁴។ ហេតុដូច្នោះ មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបំពេញបន្ទុកនៃភស្តុតាង ដែលអាចឱ្យគេសន្មតបានក្នុងមួយក្រឡេកផ្នែកសម្រាប់ការទទួលយក ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរបដិសេធចោលបណ្តឹងនេះ ដោយសារតែមិនអាចទទួលបានតាមវិធាន៣៤(៣)។

ខ. ទោះបីជាបណ្តឹងដិតចិត្តអាចទទួលយកបានក៏ដោយ

Luis Godoy, ប្រទេសអាហ្សង់ទីន, ២៤ កុម្ភៈ ២០០៤ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤៣ និង របាយការណ៍លេខ 29/07, បណ្តឹង 712-03, Elena Tellez Blanco, ប្រទេសកូស្តារីកា, ២៦ មេសា ២០០៧, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥៨។ សម្រាប់ CAT សូមអាន: អនុសាសន៍ទូទៅលេខ 01: ការអនុវត្តមាត្រា៣ នៃអនុសញ្ញា ក្នុងបរិបទនៃមាត្រា២២ (11/21/1997) A/53/44, ឧបសម្ព័ន្ធ IX, អនុសាសន៍ទូទៅនៃអនុសញ្ញា CAT លេខ 01 (អនុសាសន៍ទូទៅ) ត្រង់កថាខណ្ឌទី៤-៦។ 6 H.I.A. ទល់នឹងប្រទេសស៊ុយអែត, ការប្រាស្រ័យទាក់ទងលេខ 216/2002, ឯកសាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ CAT/C/30/D/216/2002 (2003) (សេចក្តីសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការប្រឆាំងនឹងអំពើទាហុណកម្ម ក្រោមមាត្រា២២ នៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងការធ្វើទាហុណកម្ម និងអំពើឃោរឃៅដទៃទៀត, ប្រព្រឹត្តិកម្ម ឬការផ្តន្ទាទោសដោយអមនុស្សធម៌ ឬមានលក្ខណៈបន្ទាបបន្ថោក - សម័យប្រជុំលើកទី៣០ - ការប្រាស្រ័យទាក់ទងលេខ 216/2002) ត្រង់កថាខណ្ឌទី៦.១-៦.២។

²² E137/5 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៣, កថាខណ្ឌទី២០។

²³ E191 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ១៥, កថាខណ្ឌទី១០។

²⁴ E191 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ១៥, កថាខណ្ឌទី៧។

ក៏មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបំពេញបន្ទុកនៃភ័ស្តុតាងដ៏មានទម្ងន់របស់ខ្លួនបានឡើយ

១២- មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា ចៅក្រម Cartwright ពិតជាលម្អៀង ឬតាមរបៀបផ្សេងពីនេះ ពួកគេ និយាយថា ភ័ស្តុតាងរបស់ពួកគេបង្ហាញឲ្យឃើញនូវការកើតឡើងនៃភាពលម្អៀង²⁵។ ដូចអង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូលបានអះអាងនាពេលថ្មីៗនេះថា “ភាគីដែលអនុវត្តវិធាន៣៤ ត្រូវបង្ហាញឲ្យឃើញ ថា ចៅក្រមពិតជាមិនអាចដោះស្រាយវិវាទណាមួយដោយគ្មានភាពលម្អៀង ឬថាមានការកើតឡើងនូវ កង្វះខាតភាពលម្អៀងដោយសត្យានុម័ត នៅក្នុងករណីជាក់លាក់ណាមួយ”²⁶។ មេធាវីការពារក្តីខក ខាននៅលើចំណុចទាំងពីរនេះ។ ទាំងភ័ស្តុតាងនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា និងទាំង ភ័ស្តុតាងនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ដែលមេធាវីបានដាក់ មិនបានបង្ហាញមូលដ្ឋាន សម្រាប់គាំទ្រដល់បណ្តឹងទេ។

i. ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ

១៣- ថ្មីៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសង្កេតឃើញថា ប្រសិនបើ “ការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងសហ ព្រះរាជអាជ្ញាជាមួយនឹងចៅក្រមមួយរូប... មិនទាក់ទាក់ទងជាមួយនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីទេ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្នាក់ ដែលបានធ្វើឡើងនេះ គឺមិនមែន ដើម្បីបង្ហាញពីភាពលម្អៀង ឬឲ្យឃើញជារូបភាពខាងក្រៅថាលម្អៀងនោះឡើយ”²⁷។

១៤- ភ័ស្តុតាងដែលបានលើកឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ គឺមិនមែនអំពីការប្រា ស្រ័យទាក់ទងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនោះឡើយ។ មនុស្សសំខាន់ៗដែលចូលរួម នៅក្នុងការប្រជុំទាំងនេះ ដែលជាផ្នែកនៃមុខងាររដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន បានពិនិត្យពិចារណាដោយគោរព ទៅតាមខ្លឹមសារសេចក្តីសម្រេចពីមុនដែលគ្មានភាពចាំបាច់សម្រាប់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើរឿងក្តីទេ របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលដែលទាក់ទងនឹងការដឹកនាំនៃការប្រជុំទាំងនេះ។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើដូច នេះ។ នៅពេលដែល ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចពីមុនដែលគ្មានភាពចាំបាច់សម្រាប់ការធ្វើសេចក្តី

²⁵ ដដែលដូចខាងលើ។
²⁶ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៧, កថាខណ្ឌទី១៥។
²⁷ ឯកសារលេខE137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ៣ ពីខាងដើម កថាខណ្ឌទី១៦។

ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមរបស់ អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ ឬជាជម្រើសផ្សេង សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់, និងសំណើសុំឲ្យមានការបង្ហាញ

សម្រេចលើរឿងក្តីទេ របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល មិនមានចរិតបង្ខំត្រូវតែជាប់កាតព្វកិច្ចអនុវត្ត តាមនោះក្តី ក៏នៅតែមានទម្ងន់ដ៏ធ្ងន់ និងចាំបាច់ត្រូវឱ្យធ្វើការពិនិត្យពិចារណាដែរ។ ការពិនិត្យពិចារណា នេះ គឺគ្មានជាប់ទាក់ទងបែបណាមួយទៅនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនៃសវនាការជំនុំជម្រះក្តីដែល កំពុងតែប្រព្រឹត្តទៅលើសំណុំរឿងលេខ០០២នោះឡើយ។

១៥- មេធាវីការពារក្តីមិនអាចសំអាងលើអំណាចនៃការដាក់ពាក្យសុំនេះ ដើម្បីប្តឹងដីតចិត្តនិងសុំឱ្យធ្វើការ ស៊ើបអង្កេតទៅលើលោកស្រីចៅក្រម Cartwright -ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការប្រជុំរដ្ឋបាលដែល បានធ្វើឡើងចុងក្រោយ គឺមិនជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងសំណុំរឿង លេខ០០២ឡើយ និងមិនបង្ហាញអំពីមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតនោះទេ - ហើយបន្ទាប់ មកទៀត ក៏លើកឡើងអះអាងដោយសមហេតុសមផលថា សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខមួយ ដែលចាំបាច់ត្រូវពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលដូចគ្នា ដែលតាមរយៈនេះ គឺវាបានធ្វើឱ្យក្លាយទៅជា មាន ការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២²⁸ទៅវិញ។

១៦- តាមពិត ពាក្យថា “ជាមួយភាគីតែម្នាក់” នេះ ត្រូវបានយកមកប្រើដោយខុសនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ព្រោះវាជាពាក្យច្បាប់ដែលមានលក្ខណៈបែបសិល្បៈមួយ ដែលរៀបរាប់អំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ដោយភាគីមួយជាមួយនឹងចៅក្រមមួយរូប ស្តីពីខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះមុខចៅក្រមរូប នោះ ដោយមិនមានភាគីផ្សេងទៀតនៅក្នុងនោះទេ។ នៅពេលដែលការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាពាក់ព័ន្ធ នឹងបញ្ហានានាដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់ អវតក នោះ គឺគ្មាន “ដំណើរការនីតិវិធី” ណាមួយដែលនៅក្នុងនោះ លោកស្រីចៅក្រម Cartwright បំរើការងារក្នុងឋានៈជាតុលាការ មិនមែន

²⁸ ដើម្បីដាក់សំណើទាមទារសុំរបស់មេធាវីការពារក្តីឱ្យស្ថិតក្នុងភាពកំពុងជាប់បន្ទុក , ឧទាហរណ៍មួយស្តីពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីបញ្ហា ដែលជាប់ទាក់ទងយ៉ាងពិតប្រាកដទៅនឹងខ្លឹមសារនៃដំណើរការនីតិវិធី នោះគឺការពិភាក្សាជាមួយភាគីតែម្នាក់ ស្តីពីថាតើសាក្សីមួយចំនួនមុខជា ទទួលយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រម។ តាមពិត ផ្ទុយពីការពោលអះអាងរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលថា “តាមអ្វីដែលពួកគេបានដឹងច្បាស់បំផុតនោះ គឺគ្មានក្រុមមេធាវីការពារក្តីណាបានខិតខំព្យាយាមដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីតែម្នាក់ ជាមួយនឹងសមាជិករបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងទាក់ទងអំពីដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២នោះទេ”, ពួកគេត្រូវការចាំបាច់ដើម្បីចាំមើលការដាក់ឯកសាររបស់មេធាវីការពារ របស់ នួន ជា មិនឱ្យហួសពីថ្ងៃទី១៦ មីនា ២០១២ បើសិនជា ពួកគេមានមោទនភាពដើម្បីលើកឡើងថា “មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានគេផ្តល់ ព័ត៌មានឱ្យដឹងដោយមិនផ្លូវការដោយអ្នកតំណាងមួយរូបរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថា []តាមការពិត សាក្សីមួយចំនួននឹងមិនត្រូវបានគេ ធ្វើការកោះហៅមកទេ”។ ឯកសារលេខ E182 សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យធ្វើការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនានារបស់មេធាវីការពារក្តី និងសុំឱ្យ ចាត់វិធានការផ្សេងៗទៀតផ្នែកនីតិវិធី ដើម្បីវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវទៅលើបទស្តីពីប្រវត្តិសាស្ត្រ, ចុះថ្ងៃទី១៦ មីនា ២០១១, ត្រង់ កថាខណ្ឌទី៤, កំណត់សម្គាល់លេខ៨។

ក្នុងឋានៈជានិច្ចនោះឡើយ។ ហេតុដូច្នេះ គឺគ្មាន“ភាគី”ផ្សេងទៀតដែលបានអះអាងថាធ្វើជាអ្នក
តំណាងនៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សាបែបដូចនេះឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងទាំងនេះ គឺវា
មិនមែន “ជាមួយភាគីតែម្នាក់” នោះឡើយ។

*ii. បើសិនជាការប្រាស្រ័យទាក់ទងស្តីពីថាតើត្រូវអនុវត្តតាមការណែនាំរបស់
អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលតាមរបៀបដូចម្តេច ដែលត្រូវគេយល់ឃើញថាទាក់ទង
នឹងឪសារនៃដំណើរការនីតិវិធីនោះក៏ដោយ ក៏មេធាវីការពារក្តីខ្លួនមានមិនបានបង្ហាញ
ឱ្យឃើញជារូបរាងថាលម្អៀង ឬ លម្អៀងជាក់ស្តែងនោះដែរ*

១៧- ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានដឹងច្បាស់ហើយថា ចំណុចផ្តើមនៃការកំណត់សម្រេចណាមួយចំពោះការ
ចោទប្រកាន់អំពីថាមានភាពលម្អៀង គឺជាការសន្មតទុកជាមុនថាមិនទាន់មានភាពលម្អៀង ដែល
ចៅក្រមទាំងអស់របស់ អវតក ត្រូវតែមានជាប់ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃសម្បវត្តលកាន់តំណែង
និងគុណវុឌ្ឍិផ្សេងៗសម្រាប់ការតែងតាំងជាចៅក្រម²⁹។ ការសាកល្បងនេះបង្កើតជាឧបសគ្គ ពីព្រោះ
“នៅពេលមានរូបរាងបង្ហាញពីភាពលម្អៀង ឬមានភាពលម្អៀងជាក់ស្តែងណាមួយពីសំណាក់ចៅក្រម
ណាម្នាក់ គឺធ្វើឱ្យខូចដល់ការជឿទុកចិត្តនៅក្នុងរដ្ឋបាលតុលាការ ហើយវាក៏ស្នើគ្នានឹងការគំរាមកំហែង
ទៅដល់ផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចការរដ្ឋបាលដោយមិនលំអៀង និងដោយត្រឹមត្រូវរបស់តុលាការដែរ
បើសិនជាចៅក្រមត្រូវបានគេប្តឹងដិតចិត្តដោយផ្អែកលើការចោទប្រកាន់ថាលម្អៀង ដោយគ្មានមូលដ្ឋាន
ត្រឹមត្រូវ និងគ្មានសំអាងអ្វីសម្រាប់គាំទ្រនោះ”³⁰។ អាស្រ័យហេតុនេះ មេធាវីការពារក្តីមិនគ្រាន់តែ
ត្រូវលើកភ័ស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់យកមកបង្ហាញ ដើម្បីដាក់បន្ទុកជាធម្មតាសម្រាប់ភាគីអ្នកដាក់

²⁹ ឯកសារ ពិសេសរបស់ អបជ លេខ PTC 02(3)5 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី ដែលស្នើសុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់
ទាក់ទងនឹងសេចក្តីផ្តើមការណែនាំរបស់លោកនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន ដែលត្រូវតែចំពោះឯករាជ្យភាពរបស់លោកចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំ
ជម្រះ Katinka Lahuis និង Rowan Downing, ចុះថ្ងៃទី៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩, កថាខណ្ឌទី ៦-៧។ សូមអានផងដែរ ករណីរឿងក្តីរបស់ *Olujić*
ទល់នឹងប្រទេស Latvia, តុលាការ ECtHR ពាក្យសុំលេខ 22330/05, សាលក្រម, ចុះថ្ងៃទី៥ ឧសភា ២០០៩ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៥៧-៥៨។
ឯកសារលេខ E55/4, សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ នួន ជា និង អៀង សារី ដែលសុំប្តឹងដិតចិត្តលោកចៅក្រម និល ណុន,
Silvia Cartwright, យ៉ា សុខន, Jean-Marc Lavergne និងលោកចៅក្រម ធុ មុនី, ចុះថ្ងៃទី២៣ មីនា ២០១១, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២។

³⁰ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ៣ *ពីខាងដើម*, កថាខណ្ឌទី១៥។ សូមអានផងដែរ ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ PTC
02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ *ពីខាងដើម*, កថាខណ្ឌទី៧។

ពាក្យបណ្តឹង ប៉ុន្តែថែមទាំងត្រូវផ្តល់ភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ “ចៀសវៀងដាក់ការសន្មតខុសដែល
លក្ខខណ្ឌតម្រូវមានកម្រិតខ្ពស់”³¹។

១៨- “ការចោទប្រកាន់ណាមួយអំពីភាពលម្អៀង ត្រូវតែមានការគាំទ្រពីអង្គហេតុជាមូលដ្ឋាន”³² “បញ្ហា
ផ្សេងៗ ដែលជាធម្មតាមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ឱ្យប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមនោះ គឺមាន ការសង្ស័យ ជំនឿ
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន យោបល់ ព្រមទាំងបញ្ហាផ្សេងទៀតស្រដៀងគ្នានេះដែលមិនមែនជាអង្គហេតុ”³³
“ការប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមមិនអាចធ្វើឡើងដោយការចោទប្រកាន់អំពីភាពមិនត្រឹមត្រូវផ្សេងៗដែលគ្មានអ្វី
សម្រាប់គាំទ្រនោះបានឡើយ”³⁴។

១៩- លើសពីនេះ ដោយសារតែមេធាវីការពារក្តីបានយោងទៅលើសេចក្តីសម្រេចនានារបស់អង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូងធ្វើជាសញ្ញាបង្ហាញពីភាពលម្អៀង³⁵នោះ ប្រការសំខាន់ គឺគួរកត់សម្គាល់ថា “នៅពេល
ការចោទប្រកាន់អំពីភាពលម្អៀងណាមួយត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសម្រេច
នានារបស់តុលាការ...អ្វីដែលត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញនោះគឺសេចក្តីសម្រេចនោះត្រូវតែ ឬនឹងត្រូវបាន
យល់ឃើញដោយសមហេតុសមផលថា ជាការនាំឱ្យមានការចេញសេចក្តីសម្រេចជាមុន ប្រឆាំងនឹង
អ្នកប្តឹង ហើយមិនទាក់ទងពិតប្រាកដទៅនឹងការអនុវត្តច្បាប់ឡើយ ដែលក្នុងនោះអាចនឹងមាន
លទ្ធភាពច្រើនជាងការបកស្រាយ ឬការវាយតម្លៃលើអង្គហេតុទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ”³⁶។

ក) មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានដាក់នូវបន្ទុករបស់ខ្លួន ដែលត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញ
ថាមានភាពលម្អៀងជាក់ស្តែង

³¹ឯកសារលេខ E55/4 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២។
³² ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី៨។
³³ ដូចគ្នានឹងខាងលើ ត្រង់កថាខណ្ឌដែល, កថាខណ្ឌទី៨ (ការដកស្រង់សំដីផ្ទៃក្នុង ដែលត្រូវបានលុបចោល)។
³⁴ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ៣ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២២។
³⁵ ឯកសារលេខ E191, កំណត់សម្គាល់លេខ១៥ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១២-១៤។
³⁶ ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី៩។ (ការសង្កត់ន័យបន្ថែមដោយ
ដោយអក្សរទ្រូត)។

២០- មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបំពេញទៅតាមការសាកល្បងអំពីភាពលម្អៀងជាក់ស្តែង-“ការសាកល្បងជាអត្តនោម័ត”។ នៅក្នុងករណីរឿងក្តីរបស់ *Olujić* តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប(ECHR) បានអះអាងជាថ្មីថា ការសាកល្បងនេះរួមមាន “ការខិតខំខ្លះខ្លះដើម្បីបញ្ជាក់ការពិតអំពីពិរុទ្ធភាពរបស់បុគ្គល ឬអំពីផលប្រយោជន៍របស់បុគ្គលផ្ទាល់ជាចៅក្រមណាម្នាក់ នៅក្នុងករណីដោយឡែកណាមួយ”³⁷។ មេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងអំពីពិរុទ្ធភាពរបស់បុគ្គល ឬអំពីផលប្រយោជន៍របស់លោកស្រីចៅក្រម Cartwright នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២ឡើយ។ តាមពិត លោកស្រីចៅក្រម Cartwright បានជាប់នៅក្នុងលក្ខណៈដែលផ្ទុយទាំងស្រុងពីអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តីបានខំប្រឹងដាក់ផ្លាកឱ្យ “ដោយគ្មានគិតអំពីការណែនាំដែលបានចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល និងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីអានុភាពតិចតួចនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទង *ជាមួយភាគីតែម្នាក់* នោះឡើយ”³⁸។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមរដ្ឋបាលមានការប៉ុនប៉ងប្រកបដោយសុទ្ធចិត្ត ដើម្បីធ្វើឱ្យការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមានប្រសិទ្ធភាព។

២១- ទោះជាយ៉ាងណាក្តី សូម្បីតែនៅក្នុងករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “ដាច់ខាតចំពោះសេចក្តីណែនាំច្បាស់លាស់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្ពស់ស្តីពីការបញ្ជូនពាក្យសុំត្រឡប់វិញក៏ដោយ” - ជាការសង្កត់នឹង មិនមែនជាស្ថានភាពដែលតម្រូវឱ្យធ្វើភ្លាមៗនោះទេ - ការប្រព្រឹត្តិបែបនេះគឺវាមិនមែនជាក៏ស្តុតាងបង្ហាញពីភាពលម្អៀងនោះទេ បើសិនជា “អាចមានការពន្យល់ចំពោះចំណាត់ការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបានត្រៀមលក្ខណៈជាស្រេចផ្តល់អនុសាសន៍ដល់ខ្លួនឯង”³⁹។ នៅទីនេះក្រៅពីការប្រកាន់យកដាច់ខាតស្តីពីការណែនាំដ៏ច្បាស់លាស់ស្តីពីការបញ្ជូនពាក្យសុំត្រឡប់វិញ សមាជិកទាំងឡាយនៃក្រុមរដ្ឋបាលបានប៉ុនប៉ង *អនុវត្តឱ្យបានសម្រេច* នូវការណែនាំដែលបានលើកជាអនុសាសន៍ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ “អាចជាការពន្យល់”ដែលត្រៀមលក្ខណៈជាស្រេចក្នុងការលើកអនុសាសន៍ដល់ខ្លួនឯង” នោះគឺថាក្រោយពីការទទួលបានការណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលស្តីពីអង្គប្រជុំរដ្ឋបាល រដ្ឋបាលបានធ្វើការពិភាក្សាអំពីថាតើត្រូវដំណើរការតាមបែបដូចម្តេច និង

³⁷ កំណត់សម្គាល់លេខ២៩ *ពីខាងដើម Olujić v. Latvia*, កថាខណ្ឌទី៥៧។
³⁸ ឯកសារលេខ E191 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៥ *ពីខាងដើម*, កថាខណ្ឌទី១០។
³⁹ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង *Vidoje Blagojević និងគូកន*, IT 02 60, សេចក្តីសម្រេចស្តីពីបណ្តឹងរបស់ Blagojević’s អនុលោមតាមវិធាន ១៥ (ខ) ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ កថាខណ្ឌ១៤។

ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃបានធ្វើការសន្និដ្ឋានថា ប្រសើរបំផុតនោះគឺត្រូវតែបញ្ឈប់លែងឱ្យមានការប្រជុំ បែបនេះទៀត។

ខ) មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានដាក់នូវបន្ទុករបស់ខ្លួន ដែលត្រូវបង្ហាញឱ្យឃើញអំពី រូបភាពនៃភាពលម្អៀង

២២- ការបង្ហាញជារូបភាពនៃភាពលម្អៀង នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ការពិត បើសិនជា:

(ក) ចៅក្រមណាម្នាក់ជាភាគីមួយនៅក្នុងករណីរឿងក្តី ឬដែលមានផលប្រយោជន៍ ខាងហិរញ្ញវត្ថុ ឬទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយទាក់ទងនឹងលទ្ធផលនៃការសម្រេចលើ រឿងក្តីនោះ ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់ចៅក្រមនឹងធ្វើឱ្យមានការជួយជំរុញដល់មូល ហេតុអ្វីមួយដែលខ្លួនមានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងនោះ ឬ (ខ) កាលៈទេសៈផ្សេងៗមុខជា នឹងនាំឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ដែលមានសុភវិនិច្ឆ័យទទួលបាននូវព័ត៌មានដោយត្រឹម ត្រូវដើម្បីក្តាប់បានច្បាស់ពីភាពសមហេតុសមផលនៃភាពលម្អៀង⁴⁰ ។

២៣- មេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកឡើងថា លោកស្រីចៅក្រម Cartwright បានបំពេញទៅតាមលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យណាមួយក្នុងចំណោមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចដែលមានចែងនៅក្នុងផ្នែក (ក) ឡើយ ហេតុនេះដើម្បី ឱ្យបានសម្រេចជោគជ័យ មេធាវីត្រូវតែដាក់បន្ទុករបស់ខ្លួនដើម្បីបង្ហាញឱ្យឃើញថា “កាលៈទេសៈ នានាមុខជានឹងនាំឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ដែលមានសុភវិនិច្ឆ័យ ទទួលបាននូវព័ត៌មានបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បី យល់ឱ្យបានសមហេតុសមផលថាមានភាពលំអៀង⁴¹។ (“ការសាកល្បងរបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ ឯករាជ្យ”)

⁴⁰ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ ៣ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៣។ ឯកសារលេខ E171/2 សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំប្តឹង ដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ចុះថ្ងៃទី៩ មីនា ២០១២, កថាខណ្ឌទី១២, ការដកស្រង់សំដី ឯកសារលេខ E137/5, កំណត់ សម្គាល់លេខ ៣ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៣។

⁴¹ ឯកសារលេខ E55/4 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៣ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១១។ សូមអានផងដែរ ឯកសារលេខ E137/2 ពាក្យសុំជាបន្ទាន់ របស់ នួន ជា សុំប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Cartwright, ចុះថ្ងៃទី២១ វិច្ឆិកា ២០១១។ ពាក្យសុំ, កថាខណ្ឌទី១៥ ។ ការសាកល្បងត្រូវបាន គេពន្យល់ថា ជាចម្លើយតបមួយទៅនឹងសំណួរ, ដែល “ផលដែលមានសុភវិនិច្ឆ័យដែលមិនលំអៀង និងដែលត្រូវបានគេផ្តល់ជូននូវព័ត៌មាន ... ស្តីពីអង្គហេតុដ៏ត្រឹមត្រូវយល់ឃើញដោយសមហេតុសមផលថា [លោកស្រីចៅក្រម Cartwright] មិនបាន ឬនឹងមិនប្រកាន់យកនូវគំនិតដែល មិនលំអៀង ដើម្បីកមកធ្វើការវិនិច្ឆ័យលើរឿងក្តីនេះឡើយ ហើយគំនិតនេះគឺជាគំនិតដែលបើកទូលាយសម្រាប់ការបញ្ជូនបញ្ជូនឱ្យជឿតាម ចម្លើយតបរបស់ហេតុការណ៍ទៅនឹងសំណើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមរបស់ អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ 15 ឬជាជម្រើសផ្សេង សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់, និងសំណើសុំឱ្យមានការបង្ហាញ

1. ការសាកល្បងរបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ប្រកបដោយសត្វានុម័ត

២៤- ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើការកត់សម្គាល់ជាដដែលៗថា អ្នកសង្កេតការណ៍មិនលំអៀង នៅក្នុងរឿងនេះគឺជា “ជនណាម្នាក់ដែលទទួលបានព័ត៌មាន ដោយបានដឹងអំពីកាលៈទេសៈពាក់ព័ន្ធ ទាំងអស់ ដែលរួមមាន ទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីនៃសុច្ឆន្ទៈភាព និងភាពមិនលម្អៀងដែលជាផ្នែកបង្កើត បានជាប្រវត្តិដើមនេះផង ហើយក៏បានផ្តល់តម្លៃផងដែរអំពីអង្គហេតុដែលថា ភាពមិនលម្អៀងគឺជា ភារកិច្ចមួយក្នុងចំណោមភារកិច្ចជាច្រើនដែលចៅក្រមទាំងឡាយត្រូវស្នូចថានឹងប្រតិបត្តិតាម”⁴²។

២៥- ការសន្មតជាមុនថាមិនមានភាពលម្អៀង ដែលអ្នកសង្កេតការណ៍មិនលម្អៀងត្រូវយកមកអនុវត្ត បន្ថែម ពីលើការបង្កើតជាឧបសគ្គបន្ថែមមួយសម្រាប់ឱ្យភាគីណាម្នាក់សុំដិតចិត្តនោះ ក៏តម្រូវផងដែរឱ្យអ្នក សង្កេតការណ៍មិនលម្អៀងសន្មតថា សូម្បីតែនៅក្នុងស្ថានភាពដែលភាគីណាមួយអាចបង្ហាញឱ្យឃើញ អំពីការចេញសេចក្តីសម្រេចជាមុនដោយចៅក្រម ទៅលើបញ្ហាណាមួយដែលទាក់ទងនឹងករណីរឿងក្តី “ចៅក្រមទាំងឡាយនៃតុលាការអន្តរជាតិ “អាចធ្វើឱ្យគំនិតរបស់ខ្លួនផ្ទុយពីជំនឿផ្ទាល់របស់ខ្លួន ឬការ ចេញសេចក្តីសម្រេចជាមុន”⁴³។ លោកស្រីចៅក្រម Cartwright គឺជា “អ្នកច្បាប់មួយរូបដែលមាន

ដោយភ័ស្តុតាង និងសារណាទាំងឡាយរបស់មេធាវី។ ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Furundžija, សំណុំរឿងលេខ IT-95-17/1-A, សាលដីការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, ចុះថ្ងៃទី២១ កក្កដា ២០០០, កថាខណ្ឌទី១៨៦, ១៩០, ១៩៧, ២០០, កថាខណ្ឌទី១៨៦, ការ ដកស្រង់សំដីរបស់ប្រធានាធិបតីនៃសាលាដំបូង: រដ្ឋអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងជនដទៃទៀត ទល់នឹង សហព័ន្ធបាល់ឌីប និងរុយប៊ីនៃអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងជនដទៃទៀត, សាលក្រមលើពាក្យសុំដកខ្លួនលេខ 1999 (7) BCLR 725 (CC), ចុះថ្ងៃទី៣ មិថុនា ១៩៩៩។

⁴² ឯកសារលេខ E171/2 កំណត់សម្គាល់លេខ ៣៦ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១២ (ការលើកឡើងសំណើផ្ទៃក្នុងដែលត្រូវបានលុប)។ ឯកសារលេខ E55/4 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១២, ការដកស្រង់សំដីពីក្នុងករណីរឿងរបស់ Furundžija, កំណត់ សម្គាល់លេខ ៣៧ ពីខាងដើម, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៩០។

⁴³ ករណីរឿងក្តីរបស់Furundžija, កំណត់សម្គាល់លេខ ៣៧ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៩៧។ គោលការណ៍ស្តីពីការគោរពត្រឹមត្រូវទៅតាម លទ្ធភាពរបស់ចៅក្រមក្នុងការទុកដោយឡែកនូវការគិតពិចារណាផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យទៅលើករណីរឿងក្តីជាពិសេសណាមួយដែលត្រូវ បានបង្ហាញភស្តុតាងដោយត្រឹមត្រូវ។ ឧទាហរណ៍ដូចជា, អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY បានសម្រេចថា ទោះបីជានៅក្នុង ករណីដែលអាចមាន “ការបង្ហាញភស្តុតាង” ចៅក្រមដែលជំនុំជម្រះក្តីលើករណីរឿងណាមួយ “បានចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការសម្រេចគោល ដៅនិងទិសដៅនានា” របស់អង្គការមួយដែលបានធ្វើការតស៊ូមតិប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មនានាមួយចំនួនដែលបានចោទប្រកាន់ថាត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ដោយជនជាប់ចោទនៅក្នុងករណីរឿងនោះក៏ដោយក៏ចៅក្រមនឹងអាចមានលទ្ធភាពទុកមួយឡែកនូវការលំអៀងទៅរក នៅក្នុងករណីដោយ ឡែកណាមួយដែលស្ថិតនៅចំពោះមុខខ្លួនបានដែរ ហើយធ្វើការសម្រេចសេចក្តីលើរឿងក្តីនោះដោយមិនលំអៀង។ ដូចគ្នានឹងខាងលើត្រង់ កន្លែងដដែល, ត្រង់កថាខណ្ឌទី២០០។

គុណវិឌ្ឍិខ្ពស់ និងមានបទពិសោធន៍ច្រើន” ដូចនេះអ្នកសង្កេតការណ៍ដែលមានសុភវិនិច្ឆ័យបានដឹងជាមុននូវកាលៈទេសៈដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ នឹងមិន“ធ្វើការសន្មតដោយសេរីៗ” ថា លោកស្រីអាចមានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិខុសឆ្គង ដែលជាការរំលោភនឹងក្រមសីលធម៌ និងលើសទៅនឹងកាតព្វកិច្ចនៃវិជ្ជាជីវៈរបស់លោកស្រី⁴⁴។

២៦- “ពាក្យសុំមួយដែលជាការស្នូល ឬដែលផ្អែកទៅលើអារម្មណ៍ ឬការមន្ទិលសង្ស័យអំពីភាពលម្អៀងដោយជនជាប់ចោទតែប៉ុណ្ណោះ គឺវាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ”⁴⁵។ មេធាវីការពារក្តីត្រូវតែបង្ហាញក្នុងទម្រង់ជា “ការបង្ហាញភស្តុតាងដែលរឹងមាំ”⁴⁶ ចំពោះចៅក្រមដែលកំពុងមានបញ្ហាដែលកំពុងតែប្រើប្រាស់នូវរាល់ជំនាញទាំងអស់របស់គាត់ នឹងមិនអាចមានលទ្ធភាពដើម្បីចេញនូវបុរេវិនិច្ឆ័យបានទេលើបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿងបានឡើយ ហើយធ្វើការវិនិច្ឆ័យលើសំណុំរឿងដែលនៅស្ថិតនៅចំពោះមុខខ្លួននោះបានត្រឹមត្រូវឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY បានព្រមានអំពីគ្រោះថ្នាក់នៃការងាយយល់ព្រមក្នុងការប្តឹងដិតចិត្ត៖

ទោះបីជាប្រការសំខាន់ដែលថា យុត្តិធម៌ត្រូវតែធ្វើឱ្យគេឃើញថាបានធ្វើដោយ ក៏ប្រការសំខាន់ដូចគ្នាដែរនោះគឺថា មន្ត្រីនានារបស់តុលាការដែលបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការជំនុំជម្រះក្តី មិនត្រូវចាំតែយល់ព្រមដោយងាយៗពេកចំពោះការស្នើសុំថាមានភាពលម្អៀង មិនលើកទឹកចិត្តដល់ភាគីនានាឱ្យជឿថា ក្នុងការប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមណាម្នាក់រឿងក្តីរបស់ពួកគេត្រូវបានធ្វើការជំនុំជម្រះដោយជនណាម្នាក់ ដែលគេគិតថាទំនងជានឹងធ្វើការសម្រេចលើរឿងក្តីបានល្អៗមកឱ្យខ្លួននោះឡើយ⁴⁷ ។

2. ការអនុវត្តសហករណ៍របស់អ្នកសង្កេតការណ៍ប្រកបដោយសត្វល្អិត

⁴⁴ ឯកសារលេខ E55/4 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៧។
⁴⁵ ឯកសារលេខ E171/2 កំណត់សម្គាល់លេខ ៣៦ ពីខាងដើម, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៣ (ការដកស្រង់សំដីផ្ទៃក្នុងដែលត្រូវបានហូច)។
⁴⁶ ករណីរឿងក្តីរបស់ Furundžija, កំណត់សម្គាល់លេខ ៣៧ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៩៧។
⁴⁷ ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាច្ឆា ទល់នឹង Zejnil Delalić នឹងតួរកន, សំណុំរឿងលេខ IT-96-21-A, សាលក្រម, ចុះថ្ងៃទី២០ កុម្ភៈ ២០០១, កថាខណ្ឌទី៧០៧ (ការដកស្រង់សំដីត្រូវបានលុបចេញ)។

២៧- អ្នកសង្កេតការណ៍មិនលម្អៀងដោយសត្យានុម័ត នៅក្នុងស្ថានភាពនេះ មុខជាធ្លាប់យល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់លាស់ហើយអំពី៖ (១) តួនាទីផ្សេងៗខាងផ្នែករដ្ឋបាលដែលលោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងលោក Adrew Cayley សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ត្រូវបំពេញនៅ អវតក (២) ការប្រឆាំងរបស់មេធាវី និងមេធាវី នួន ជា កាលពីលើកមុនដែលជំទាស់ចំពោះការប្រជុំអំពីការងាររដ្ឋបាល និងចំពោះលទ្ធផលនៃដំណើរការនីតិវិធីទាំងនោះ (៣) ថានៅក្នុងកាលៈទេសៈធម្មតា រដ្ឋបាលគួរតែពិភាក្សាលើសេចក្តីណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ស្ថាប័ននេះហើយ (៤) គំរូ និងការអនុវត្តរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលព្យាយាមដដែលៗ ដើម្បីប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមនៅ អវតក។

២៨- ថ្មីៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានថ្លែងថា “ការប្រជុំការងាររដ្ឋបាលទាំងនេះនឹងមិនធ្វើឲ្យជនដែលត្រូវបានគេផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យយល់ឃើញថាមានភាពលម្អៀងនោះឡើយ ដោយសារមានការយល់ដឹងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ដែលទាក់ទង ជាពិសេស ដោយសារកិច្ចប្រជុំទាំងនេះមិនមានជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងបញ្ហាសំខាន់ៗនៅក្នុងរឿងក្តីណាមួយដែលស្ថិតនៅចំពោះមុខ អវតក”⁴⁸។ ទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានថ្លែងថា ការប្រជុំទាំងនេះ “អាចនឹងបង្ហាញឲ្យឃើញថាមានការផ្តល់សិទ្ធិដែលមិនមានភាពស្មើគ្នា ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានទទួលក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹងចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”។ លទ្ធភាពនោះមិនត្រូវបានអនុវត្តបានសម្រេចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបានទេ នៅទីនេះ ជាពិសេស ដោយសារតែមានការពន្យល់ដូចតទៅនេះ៖ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងបានកើតមានឡើងភ្លាមៗបន្ទាប់ពីមានសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដែលសម្រេចថាបញ្ឈប់ការប្រជុំបែបនេះ។

២៩- មេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរយោងបណ្តឹងសាទុក្ខមួយនៅក្នុងករណីរឿងក្តីរបស់ *Kremera* នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន⁴⁹។ ក្នុងករណីនេះ-- ជាករណីមួយគត់ដែលមេធាវីការពារក្តីបានពឹងផ្អែកជាសំអាង-- គឺពាក់ព័ន្ធនឹង “ការរួមជាសមាគមយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និងរស់នៅក្នុងលំ

⁴⁸ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៦ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២២។
⁴⁹ ឯកសារលេខ E191 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៥ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១១។

នៅដ្ឋានជាមួយរបស់ចៅក្រម ជាមួយនិងរដ្ឋអាជ្ញាធររូប”⁵⁰។ ការប្រឆាំងនឹងចៅក្រមនេះ ភាពទន់ខ្សោយនៃបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់មេធាវីការពារក្តីបានធ្វើឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់។

**III. ការបង្ហាញនូវយុត្តិធម៌ក្នុងការប្រឆាំងទាក់ទងគ្នា មិនគួរត្រូវបាន
ចេញដីការបង្ហាញដោយស្របៗនោះទេ**

៣០- មេធាវីការពារក្តីបានស្នើដល់អង្គជំនុំជម្រះថា ដើម្បីផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ សុំឱ្យ“ចេញដីការបង្ហាញ” ដល់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ និង“ណែនាំ”ដល់លោកស្រីចៅក្រម Cartwright ឱ្យធ្វើការបង្ហាញអំពី៖

រាល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងទាំងអស់ ជាមួយភាគីតែម្នាក់ រវាងពួកគេ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី២៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១មក ដែលរាប់បញ្ចូលទាំងលិខិតឆ្លើយឆ្លងគ្នាទាំងអស់ និងដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រជុំនានា ជាមួយភាគីតែម្នាក់, ចំនួននៃការប្រជុំដែលបានធ្វើឡើង, កាលបរិច្ឆេទនៃការប្រជុំ របៀបវារៈ: និងរាល់វិធានការដែលបានចាត់ និងដែលអនុលោមទៅតាមការប្រជុំទាំងនេះ⁵¹ ។

៣១- គោលបំណងនៃការស្នើសុំឱ្យបង្ហាញដែលបានលើកឡើងនេះ គឺដើម្បី “កំណត់សម្រេចថាតើការដាក់សារណាបន្ថែមមួយចំនួន ជាការចាំបាច់ដែរ ឬទេ”⁵²។ ការបង្ហាញខាងលើនេះដែលត្រូវបានស្នើសុំដោយមិនគិតអំពីការរកឃើញខាងអង្គហេតុ និងខាងអង្គច្បាប់លើខ្លឹមសារនៃសំណើប្តឹងដិតចិត្ត⁵³។

⁵⁰ រឿងក្តីរបស់Edouard Karamera និងគូរកន ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ញា សំណុំរឿងលេខ ICTR-98-44-AR15bis 2, មូលហេតុដែលនាំឱ្យធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អំពីបញ្ហាបន្ទាន់បង្ខំទាក់ទងទៅនឹងដំណើរការនីតិវិធីដោយចៅក្រមជំនួសមួយរូប និងលើកត្តារបស់ Nzirotera ដែលស្នើសុំអនុញ្ញាតពិនិត្យពិចារណាលើឯកសារថ្មី, ចុះថ្ងៃទី២២ តុលា ២០០៤, កថាខណ្ឌទី៦៧ (ដែលសង្កត់ន័យបន្ថែមដោយអក្សរទ្រេត)។

⁵¹ឯកសារលេខ E191 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៥ ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២២ [សំណើសុំសំណងជួសជុល, ចំណុច(ក)]។

⁵² ដូចគ្នានឹងខាងលើត្រង់កន្លែងដដែល ទំព័រ១។ សូមអានផងដែរ កថាខណ្ឌទី២២ (ដែលប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍ដែលកាន់តែមានលក្ខណៈបណ្តោះអាសន្នឡើង: “តើការដាក់សារណាបន្ថែមអាចមានភាពចាំបាច់ដែរ ឬទេ”។

⁵³ ដូចគ្នានឹងខាងលើត្រង់កន្លែងដដែល កថាខណ្ឌទី២០។

៣២- សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា សំណើសុំឱ្យបង្ហាញនេះត្រូវត្រូវបានបដិសេធចោល ដោយផ្អែកលើ ហេតុផលសំខាន់ៗយ៉ាងគឺ៖ (១) សំណើសុំនេះ គឺគ្រាន់តែលើកយកមកធ្វើការតវ៉ាសាជាថ្មីលើសំណើ សុំកាលពីមុនដែលត្រូវបានបដិសេធទាំងនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងនៅពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍⁵⁴ និង (២) ដីកាបង្គាប់ឱ្យធ្វើការបង្ហាញដែលបានស្នើសុំ (ឬការណែនាំ) គឺមិនមានមូលដ្ឋានខាងផ្លូវច្បាប់ ណាមួយនៅក្រោមវិធាន៣៤នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ឬនៅក្នុងទម្លាប់អនុវត្តដែលទាក់ទងណាមួយឡើយ⁵⁵។

៣៣- សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា សំណើសុំឱ្យធ្វើការបង្ហាញនេះគឺស្នើទៅនឹងការព្យាយាម ដើម្បីបិទបាំង ការប៉ុនប៉ងលើកយកមកតវ៉ាសាជាថ្មីនូវខ្លឹមសារនៃសំណើសុំកាលពីលើកដំបូង (ឯកសារលេខ 137/3) ដែលក្នុងនោះរួមមានពាក្យសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរមួយ អនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលត្រូវបានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិនិត្យពិចារណាតាមផ្លូវច្បាប់ និងដែលត្រូវបានបដិសេធលើ ខ្លឹមសារដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល⁵⁶។ ជំហររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅទីនេះ គឺត្រូវបាន គូសបញ្ជាក់ដោយអង្គហេតុចំនួនបីគឺ៖ ទីមួយ៖ មេធាវីការពារក្តីបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីអត្តសញ្ញាណ នៃសំណើសុំលើកដំបូងថា “មានភាពចាំបាច់ ត្រូវឱ្យធ្វើការបង្ហាញទាំងស្រុង” រាល់ការប្រាស្រ័យ ទាក់ទងទាំងអស់ ជាមួយភាគីតែម្ខាង រវាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិលោក Andrew Cayley, លោកស្រីចៅក្រម Cartwright និងអ្នកផ្សេងទៀត⁵⁷ ទីពីរ៖ កាលបរិច្ឆេទដែលចាប់តាំង ពីពេលនោះមក មេធាវីការពារក្តីបានទាមទារសុំឱ្យធ្វើការបង្ហាញអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងនានា ត្រូវ បានបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់ ដូចជា “កាលបរិច្ឆេទនៃសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ”⁵⁸ និង ទីបី៖ “ព័ត៌មានដែលស្នើសុំ”របស់មេធាវីការពារក្តី ក្នុងសំណើសុំលើកដំបូងរបស់ខ្លួនមានលក្ខណៈ ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងសំណើសុំឱ្យធ្វើការបង្ហាញភ្លាមៗ៖

(ក) បញ្ជីមួយនៃការប្រជុំទាំងអស់ ដែលមានលោក Andrew Cayley និង លោកស្រីចៅក្រម Cartwright ចូលរួមនៅក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ជាមួយភាគីតែម្ខាង ដោយមិនគិតអំពីថា តើការប្រជុំទាំងនេះមានការចូលរួមពីជនដទៃទៀតដែរ ឬក៏អត់នោះ

⁵⁴ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ ៣ ខាងដើម។ ឯកសារលេខ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់លេខ ៧។
⁵⁵ ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ Special PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១០។
⁵⁶ ឯកសារលេខ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់លេខ ៧ កថាខណ្ឌទី២៣។
⁵⁷ ឯកសារលេខ E137/3 កំណត់សម្គាល់លេខ១ ខាងដើម, ទំព័រ១ និងកថាខណ្ឌទី២៣ [សង្កត់ន័យបន្ថែមដោយអក្សរទ្រុត]
⁵⁸ ឯកសារលេខ E191 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៥ ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២០។

នៅពេលដែលការពិភាក្សាទាំងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿងលេខ០០២ ទោះដោយផ្ទាល់
ឬដោយប្រយោលក្តី (ខ) រាល់អង្គហេតុដែលពាក់ព័ន្ធ និងខ្លឹមសារលម្អិតទាំងអស់ដែល
ទាក់ទងនឹងការប្រជុំ ជាមួយភាគីតែម្នាក់ ទាំងនេះ ដែលរួមមាន តែការកម្រិតកំណត់ត្រីម
របៀបវារៈ និង/ឬ កំណត់ហេតុ (ទោះបីគ្រាន់តែជាក្រៅផ្លូវការ និង/ឬ ជាកំណត់ត្រា
ដែលបានសរសេរដោយដៃនោះក៏ដោយ)⁵⁹ ។

៣៤- លើសពីនេះទៅទៀត វិធាន៣៤នៃវិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានបញ្ញត្តិឱ្យមានការស៊ើបអង្កេត និងអំណាចក្នុង
ការស៊ើបអង្កេតទេ និងមិនបានចែងច្បាស់ពីមូលដ្ឋានខាងផ្លូវច្បាប់សម្រាប់ការចេញសេចក្តីបង្គាប់ដើម្បី
ឱ្យធ្វើការបង្ហាញ(ឬការណែនាំ)ដែលប្រឆាំងនឹងចៅក្រមជំនុំជម្រះ ឬ/នឹងសហព្រះរាជអាជ្ញាឡើយ។
មេធាវីការពារក្តីព្រមទទួលស្គាល់រួចហើយអំពីករណីនេះ ដោយពឹងផ្អែកសំណើលើកដំបូងរបស់ខ្លួន
ទៅលើអំណាចមូលដ្ឋានក្នុងការស៊ើបអង្កេតរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អនុលោមតាមវិធាន៤១,
៣៥, និង៤៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលអាន “ភ្ជាប់ជាមួយគ្នា” ដោយមិនមានយោងទៅលើវិធាន៣៤នោះ
ឡើយ⁶⁰។ ដូចដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានធ្វើសេចក្តីសង្កេតរួចមកហើយ ក្នុងពេលសម្រេចបញ្ចប់នូវ
សំណើកាលពីលើកមុនរបស់មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ “ដែលមិនអាច
ឱ្យទទួលយកបាន និងគ្មានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវ”⁶¹ ថ្លែងថា៖

*សំណងជួសជុលដែលបានគ្រោងទុកនៅក្នុងវិធាន៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង [...] គឺការប្តឹងដិត
ចិត្តចៅក្រម ដែលការណ៍នេះតម្រូវឱ្យភាគីអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងឱ្យ
ឃើញថា ចៅក្រមដែលមានបញ្ហានោះ មានភាពលម្អៀងជាសត្យានុម័ត។ សេចក្តីសង្កេត
នេះបានបន្តថា [អង្គជំនុំជម្រះ] មិនតម្រូវឱ្យចាត់វិធានការណ៍ទេ បើសិនបន្ទុកនេះមិនត្រូវ
ដាក់។ អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គជំនុំជម្រះគ្មានយុត្តាធិការក្នុងការទទួលបន្ទុកថ្មី
[...] ការស៊ើបសួរជាទូទៅនោះទេ ហើយក៏គ្មានអំណាចក្នុងការចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យធ្វើការ
ស៊ើបសួរលើការចោទប្រកាន់ណាមួយអំពីភាពលម្អៀង ឬអនាគតិដែលគ្មានភស្តុតាង
គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រនោះដែរ។ ដើម្បីរកឱ្យឃើញផ្សេងពីនេះ អាចជាការដាក់បន្ទុកខុស*

⁵⁹ ការប្រៀបធៀបឯកសារលេខ E137/3 កំណត់សម្គាល់លេខ ១ ខាងដើម, ទំព័រ១ និងឯកសារលេខ E191 កំណត់សម្គាល់លេខ ១៥
ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២២(ត)។
⁶⁰ ឯកសារលេខ E137/3 កំណត់សម្គាល់លេខ ១ ខាងដើម, ទំព័រ១ និង កថាខណ្ឌទី២១។
⁶¹ ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ Special PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៥។

ក្នុងការបង្ហាញភស្តុតាងទៅលើអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹង ដែលចាំបាច់ត្រូវតែជំទាស់ចំពោះការសន្មតជាមុនថាមិនមានភាពលម្អៀង⁶²។

៣៥- សំណើសុំលើកដំបូងត្រូវបានពិនិត្យពិចារណាដោយត្រឹមត្រូវ និងត្រូវបានបដិសេធដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល⁶³។ ឥឡូវនេះ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានដឹងយ៉ាងពេញលេញអស់ហើយតាមរយៈការសម្រេចលើសារណាចំនួនពីរក្នុងចំណោមសារណាបស់ខ្លួនពីមុនៗ “វិធាន៣៥នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺមិនមែនជាយន្តការសមស្របសម្រាប់ផ្តាច់ផ្តង់នូវភស្តុតាង ដើម្បីគាំទ្រចំពោះបណ្តឹងដិតចិត្តនោះឡើយ”⁶⁴។ វិធាន៣៤ក៏មិនមែនថែមដែរ។ ដូចដែលបានលើកឡើងសម្តែងខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះណាមួយមិនអាចទទួលបន្ទុកធ្វើការស៊ើបសួរជាទូទៅបានទេ ឬតាមការពិតទៅ ការស៊ើបសួរណាមួយអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងដែលទាក់ទងទៅនឹងសីលធម៌របស់ចៅក្រមណាម្នាក់ ជាបឋមគឺ លុះត្រាតែអ្នកដាក់ពាក្យប្តឹងបានដាក់បន្ទុកខុស នូវ“ការដាក់បន្ទុកភស្តុតាងធ្ងន់របស់ខ្លួន”⁶⁵។

៣៦- ការបកស្រាយនូវវិធាន៣៤នេះ ត្រូវបានគាំទ្រដោយវិធាននៃនីតិវិធីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ ដែលអង្គជំនុំជម្រះអាចយោងទៅលើការបកស្រាយនោះ អនុលោមមាត្រា៣៣ថ្មីនៃច្បាប់អវតក។ នៅក្នុងករណីរឿងក្តីរបស់ Prlić និងគូរកន លោក Michel Karnavas (ជំនួសឱ្យ Jadranko Prlić) បានប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Árpánd Prandler នៃអង្គជំនុំជម្រះទី III ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការចោទប្រកាន់អំពីភាពលម្អៀងដែលកើតចេញមកពី “ការចូលរួមជាសមាគម”របស់គាត់ជាមួយនឹងមន្ត្រីម្នាក់ទទួលបន្ទុកកិច្ចការសុំវិលរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ⁶⁶។ បន្ទាប់ពីដំណើរការរឿងក្តីអស់រយៈពេលជាយូរ នៅចុងបញ្ចប់ប្រធានតុលាការ ICTY គឺចៅក្រម Robinson

⁶² ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ Special PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១០។ [សង្កត់ន័យបន្ថែមដោយអក្សរព្រេត]
⁶³ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់លេខ ៧ ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី២៣។
⁶⁴ ឯកសារលេខ E137/5 កំណត់សម្គាល់លេខ៣ ខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១៤ ។ ដែលលើកសម្តែងដោយធ្វើការប្រៀបធៀបទៅនឹងសេចក្តីសម្រេច លើពាក្យសុំរបស់ រឿង សារី ដែលសុំប្តឹងដិតចិត្តលោកចៅក្រម Marcel Lemonde អនុលោមតាមវិធាន៣៥ ចុះថ្ងៃទី២៣ មីនា ២០១០។
⁶⁵ ឯកសារពិសេសរបស់ អបជ លេខ PTC 02(3)5 កំណត់សម្គាល់លេខ ២៨ ពីខាងដើម, កថាខណ្ឌទី១០ ។
⁶⁶ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Jadranko Prlić និងគូរកន., IT-04-74-T, ញត្តិរបស់ Jadranko Prlić ប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Árpánd Prandler, ៣០ សីហា ២០១០។

បានរកឃើញថាមេធាវីការពារក្តី Prlić “ខកខានមិនបានបង្ហាញភ័ស្តុតាងណាមួយចំពោះការទាមទាររបស់ខ្លួនទេ” ហើយបានសម្រេចថាសំណើដិតចិត្តនោះ “គ្មានខ្លឹមសារអ្វីបន្តិចសោះឡើយ” ព្រមទាំងមិនបានធ្វើឲ្យគណៈកម្មការទទួលបន្ទុកបណ្តឹងដិតចិត្តជឿទុកចិត្ត⁶⁷។ ជាផ្នែកនៃយុទ្ធសាស្ត្រផ្លូវច្បាប់ដែលគាត់បានជ្រើសរើស លោក Karnavas បានស្នើឲ្យបង្ហាញនូវ “ការប្រាស្រ័យទាក់ទង *វត្ថុភាគីម្ខាង*” ដែលបានចោទប្រកាន់ រវាងចៅក្រម Prandler និងប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ ក្នុងរឿងក្តី Prlić, គឺចៅក្រម Jean-Claude Antonetti ដោយទាមទារថាការមិនបង្ហាញ គឺជាការរំលោភសិទ្ធិរបស់កូនក្តីរបស់ខ្លួន ក្នុងការទទួលបានសវនាការមួយដែលត្រឹមត្រូវ⁶⁸។ មិនមានអ្វីគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេដែលថា សំណើសុំការបង្ហាញនេះត្រូវបានបដិសេធ ដោយចៅក្រមប្រធានអង្គជំនុំជម្រះ III គឺចៅក្រម O-Gon Kwon។ ចៅក្រម Kwon ដោយឈរលើស្មារតីនៃការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋបាលរបស់គាត់ក្នុងនាមជាប្រធានចៅក្រមជំនុំជម្រះ ក៏ធ្លាប់បានធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាឯកជនជាមួយចៅក្រម Prandler ពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើដិតចិត្តមិនទាន់បានសម្រេចនេះ។ តាមទស្សនៈទូទៅរបស់ប្រធានរូបនេះ សេចក្តីសម្រេចរបស់គាត់ក្នុងការបដិសេធសំណើសុំការបង្ហាញ ត្រូវបានតម្កល់ទុកជាការអនុវត្តយ៉ាងពេញលេញ និងប្រកបដោយសមត្ថកិច្ចតាមធនានុសិទ្ធិរបស់តុលាការ⁶⁹។

៣៧- នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ព្រំដែននៃសេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Prlić និងគូកន., ត្រូវបានអនុវត្តដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងការសម្រេចលើសំណើទីមួយ ទុកជាប្រភពច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទង *វត្ថុភាគីម្ខាង* ដែលមិនទាក់ទងនឹង “សារធាតុនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” នៅក្នុងរឿងក្តីដែលបានលើកឡើង⁷⁰។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថាព្រំដែននៃសេចក្តីសម្រេចនេះជួយគាំទ្របន្ថែមដល់គោលជំហរដែលថា ការបង្ហាញនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងមិនគួរត្រូវបានគេយល់ស្របថា ជាមធ្យោបាយមួយសម្រាប់ភាគីដែលប្តឹងដិតចិត្ត ដើម្បី *ផ្តល់នូវ* ភ័ស្តុតាងនៅក្នុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៃការប្តឹងដិតចិត្តនោះឡើយ ជាពិសេស នៅក្នុងបរិបទនៃការចោទប្រកាន់អំពីការប្រព្រឹត្តិខុសក្រមសីលធម៌ដែលធ្លាប់បានសាកល្បងតាមផ្លូវច្បាប់ និងបានរកឃើញថាគ្មានខ្លឹមសារសោះ⁷¹។

⁶⁷ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Jadranko Prlić និងគូកន., IT-04-74-T, សេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធានលើក្តីរបស់ Jadranko Prlić ប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Árpánd Prandler, ៤ តុលា ២០១០។
⁶⁸ ដដែលដូចខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ៩៤។
⁶⁹ ដដែលដូចខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ៩១៣។
⁷⁰ E137/5 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៣, កថាខណ្ឌ៩១៧។
⁷¹ ដដែលដូចខាងលើ, និងឯកសារលេខ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៧។

៣៨- ដូចអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានធ្វើការកត់សម្គាល់នៅពេលថ្មីៗនេះថា៖ “គេគ្មានយុត្តាធិការដែលដាក់បញ្ញត្តិឱ្យអង្គជំនុំជម្រះណាមួយនៃ អ.វ.ត.ក ត្រូវដោះស្រាយលើបញ្ហាវិន័យទាក់ទងនឹងចៅក្រមណាម្នាក់នៃ អ.វ.ត.ក ឱ្យឃើសពីអ្វីដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន៣៤”⁷²ឡើយ។ នៅខណៈដែល “ចៅក្រមណាម្នាក់ យ៉ាងហោចណាស់ បើតាមគោលការណ៍ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការនៃវិធាន ៣៥” ការណ៍នេះត្រូវបានថ្លែងថា “ទង្វើដែលរងនូវការចោទប្រកាន់នោះត្រូវតែឡើងដល់កម្រិតនៃការជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ក្រោមនិយមន័យនៃវិធានទាំងនេះ”⁷³។ អាស្រ័យហេតុនេះ បើឃើសពីវិធានទាំងពីរនេះ “ការណែនាំ” ដូចបានស្នើឡើងឱ្យចៅក្រម Cartwright និងការបង្គាប់ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ Cayley បង្ហាញការអំពើប្រាស្រ័យទាក់ទងរបស់គាត់នោះ គឺច្បាស់ណាស់ថាវាមានកង្វះខាតខាងច្បាប់ជាមូលដ្ឋាន។

៣៩- បើសិនជាអង្គជំនុំជម្រះនេះត្រូវពិចារណា ដើម្បីបង្គាប់ឱ្យមានការបង្ហាញអំពីការប្រាស្រ័យទាក់ទងដោយផ្អែកទៅលើអំណាចភ្ជាប់ ឬអំណាចទូទៅ នោះសហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា នឹងមានឧបសគ្គដ៏ធំធេងជាមិនខាន ជាពិសេស គោលបំណងនៃការស្នើឱ្យបង្ហាញនោះ គឺគ្រាន់តែដើម្បីកូរសមុទ្រឱ្យមាន “ការដាក់សារណាមានសក្តានុពលបន្ថែម” តែប៉ុណ្ណោះ⁷⁴។ គោលជំហររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវបានពង្រឹងបន្ថែមតាមការលាតត្រដាងនូវភាពខុសគ្នាតែមួយគត់ រវាងសំណើទីមួយ និងសំណើសុំឱ្យដាក់បង្ហាញនេះ : ការលុបបំបាត់ទំនាក់ទំនងណាមួយរវាងសម្ភារៈដែលបានស្នើសុំ និងសំណុំរឿង ០០២⁷⁵។

IV. សំណើសុំត្រឡប់ “ដំណោះស្រាយតាមជម្រើសផ្សេងៗ” គួរត្រូវបានធានាដល់សេចក្តីសង្ខេប

៤០- មេធាវីការពារក្តីស្នើបន្ថែមថា អង្គជំនុំជម្រះ “បង្គាប់” ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ និង “ណែនាំ” ឱ្យចៅក្រម Cartwright:

⁷² E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៧, កថាខណ្ឌទី១៣។
⁷³ E137/5/1/3 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ៧, កថាខណ្ឌទី១៤។
⁷⁴ E191 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ១៥, កថាខណ្ឌទី២២។
⁷⁵ ប្រៀបធៀប E137/3 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ១, ទំព័រទី១ ជាមួយ E191 កំណត់សម្គាល់ខាងដើម លេខ១៥, កថាខណ្ឌទី២២(គ)។
 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើសុំប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមរបស់ អៀង សារី អនុលោមតាមវិធាន៣៤ 24
 ឬជាជម្រើសផ្សេងៗ សំណើសុំការណែនាំ និងបង្គាប់, និងសំណើសុំឱ្យមានការបង្ហាញ

បញ្ឈប់ និងឈប់ធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយតែភាគីម្ខាង និងគ្រប់ការប្រាស្រ័យ
ទាក់ទងនាពេលអនាគតដែលពាក់ព័ន្ធនៅ អ.វ.ត.ក ទាំងអស់ រវាងពួកគាត់ ត្រូវតែចម្លង
ជូនសមាជិកណាម្នាក់របស់ DSS ឬ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី, តាមការសម្របសម្រួល⁷⁶។

៤១- ដូចមានចែងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌ II(ខ)ខាងលើ ការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២
មិនអាចត្រូវបានគេពិចារណាថា ជាការប្រាស្រ័យទាក់ទងតែភាគីម្ខាងឡើយ ដោយហេតុថា
វាពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អ.វ.ត.ក នៅចំពោះមុខសហចៅ
ក្រមស៊ើបអង្កេត ឬអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ការជួបប្រជុំ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងពីដើមដំបូង
ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាទាំងឡាយមានលក្ខណៈផ្ទៃក្នុងចំពោះ UNAKRT ដែលមេធាវីការពារក្តីមិនអាចជា
“ភាគី” ឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើយ។ លោក Rosandhaug ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់អំពីការត្រូវអព្យាក្រឹតរវាង
គូភាគីចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅ អ.វ.ត.ក បានបញ្ជាក់អះអាងថា ការជួបប្រជុំ និងការប្រាស្រ័យ
ទាក់ទងពីដើមដំបូងបានលើកឡើងពី “បញ្ហាផ្នែកប្រតិបត្តិការទូលំទូលាយដែលប៉ះពាល់ខាងផ្នែកអន្តរ
ជាតិនៃ អ.វ.ត.ក”⁷⁷។ ដូចអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខ្លួនឯងផ្ទាល់បានរៀបរាប់ដែរថា កិច្ចប្រជុំទាំងនេះ
ពាក់ព័ន្ធនឹង “បញ្ហារដ្ឋបាលជាក់លាក់” ដែលជាក់ទាក់ទងផ្តាច់មុខ តែខាងផ្នែកអង្គការសហប្រជាជាតិ
នៃតុលាការ⁷⁸ប៉ុណ្ណោះ។ មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ទទួលបន្ទុកផ្នែកច្បាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បាន
បញ្ជាក់បំភ្លឺអំពី “កិច្ចប្រជុំគ្រប់គ្រង” ទាំងនេះដែរថា “ពីដើមឆាប់បានជួបប្រជុំតាមសំណើរបស់ការិ
យាល័យទទួលបន្ទុកកិច្ចការច្បាប់ [របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ] និងថាការប្រាស្រ័យទំនាក់ទំនង
ថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ បង្កើតបានជាផ្នែកនៃ “កិច្ចពិភាក្សាដោយសង្ខេប” មួយ ដែលនាំដល់ការ
សម្រេចចិត្តមួយ មិនបន្តកិច្ចប្រជុំទៀតទេ ទៅតាមស្មារតីនៃការជូនយោបល់របស់អង្គជំនុំជម្រះ
តុលាការកំពូល⁷⁹។

៤២- ជាការបន្ថែម ដូចបានកត់សម្គាល់ពីខាងលើ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបញ្ជាក់រួចហើយអំពី
វិសាលភាពនៃការដាក់វិន័យប្រឆាំងនឹងចៅក្រម ទៅតាមអនុវិធានទាំងបួននៃវិធាន៣៤ និងវិធាន៣៥
បើសិនជាបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់និមួយៗខាងផ្នែកភ័ស្តុតាង⁸⁰។ ដូច្នោះ បើលើសពីវិធានទាំង

⁷⁶ E191 កំណត់សម្គាល់ខាងដើមលេខ១៥, កថាខណ្ឌទី១៧។
⁷⁷ E137/5 កំណត់សម្គាល់ខាងដើមលេខ៣, កថាខណ្ឌទី២០ [សង្កត់ន័យត្រង់កន្លែងគូសបន្ទាត់ពីក្រោម]។
⁷⁸ E137/5 ដដែលដូចខាងលើ [សង្កត់ន័យត្រង់កន្លែងគូសបន្ទាត់ពីក្រោម]។
⁷⁹ E191.1.3 អ៊ីម៉ែលពីលោកស្រី Susan Lamb ជូនមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី, ២០ មេសា ២០១២ និងអ៊ីម៉ែលពីមេធាវីការពារក្តី អៀង
សារី ជូនគូភាគី, ២០ មេសា ២០១២។
⁸⁰ សូមមើលខាងលើ, កថាខណ្ឌទី៣៧។

ពីរនេះ “ការណែនាំ” ដែលស្នើឱ្យចៅក្រម Cartwright “បញ្ឈប់ និងឈប់” ពីការប្រាស្រ័យទំនាក់ទំនង គឺជាកង្វះខាតខាងមូលដ្ឋានច្បាប់យ៉ាងជាក់ស្តែង”។

V. សេចក្តីសន្និដ្ឋានចុងក្រោយ និងដំណោះស្រាយដែលស្នើឡើង

៤៣- ដូចមានចែងពីខាងលើ បណ្តឹង និងសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺគ្មានមូលដ្ឋានយ៉ាងច្បាស់ក្រឡេកទាំងនៅក្នុងអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ។ លើសពីនេះ សំណើដិតចិត្តនេះ មិនអាចត្រូវបានមើលឃើញដាច់ដោយឡែកពីការប៉ុនប៉ងជាច្រើនលើកច្រើនសាររបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ដើម្បីទទួលបានការដិតចិត្តចៅក្រមនានាក្នុងសំណុំរឿង០០២ ដែលក្នុងសំណើទាំងនោះមិនត្រូវបានសម្រេចថា មានភស្តុតាងបង្ហាញគ្រប់គ្រាន់នោះឡើយ។ យ៉ាងហោចណាស់ នេះជាបណ្តឹងទីដប់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីដែលប្តឹងដិតចិត្តចៅក្រមទាក់ទងនឹងសំណុំរឿង០០២។ ហើយនេះជាបណ្តឹងដិតចិត្តទីប្រាំរបស់មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី។ លោកស្រីចៅក្រម Cartwright បានក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងចិត្តចំនួនប្រាំមួយរបស់មេធាវីការពារក្តី ទោះតែម្នាក់ឯង ឬជាផ្នែកនៃក្រុមមួយ ហើយពាក់កណ្តាលនៃចំនួននេះ ត្រូវបានដាក់ដោយមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី។ បណ្តឹងនីមួយៗ ត្រូវបានបដិសេធចោល។

៤៤- អាស្រ័យដោយមូលហេតុដូចបានរៀបរាប់ពីខាងលើ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ច្រានចោលបណ្តឹងដិតចិត្ត និងសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ថាមិនអាចឱ្យទទួលយកបានឡើយ គ្មានមូលដ្ឋានជាក់ស្តែង បង្អាក់ដំណើរការ និង/ឬ មិនស្ថិតក្នុងផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២	លោកស្រី ជា នាង សហព្រះរាជអាជ្ញា	ភ្នំពេញ	
	លោក William Smith សហព្រះរាជអាជ្ញា		